

Det foran foreskrevne Flertal af Tiendehdere forbinder Mindretallet til at deltage i den begærede Afløsning. For saadanne Sogne, i hvilke der findes en købstadlignende Bebyggelse, kan med Landbrugsministerens Samtykke Forbringeren om, at de Tiendehdere, der begære Afløsningen, skulle repræsentere mindst $\frac{2}{3}$ af det samlede Antal Tiendehdere, bortfalde, og i saa Fald forbinder et Antal Tiendehdere, der yde mindst $\frac{2}{3}$ af den samlede Tiende, de øvrige til at deltage i den begærede Afløsning.

Enhver Tiendejer kan kræve af Tiendehderne, at de skulle afløse Tienden ved Betaling af en Afløsningssum, der udgør 16 Gange et Aars Tiende, beregnet som forannævnt, og har da Krav paa samtidig med, at Afløsningen finder Sted, at erholde udbetalt af Statskassen det i § 3 fastsatte Bidrag.

Ejes en Tiende af flere, kan et Antal af disse, der repræsentere mindst $\frac{2}{3}$ saavel af disse's Antal som af den hele Tiende, tage Beslutning for dem alle.

Et Flertal som forannævnt af Tiendehdere kan med Tiendejeren eller, hvor en Tiende ejes af flere, med et Flertal som forannævnt af disse, indgaa med forbindende Virkning for Mindretallene Overenskomster om Tiendeafløsning, der afvige fra foranstaaende Bestemmelser, og have Parterne da Krav paa af Statskassen at erholde det i § 3 nævnte Bidrag til Anvendelse ved Afløsningen.

§ 3.

Som Bidrag til Afløsning af Tiender tilsvares Statskassen et Beløb, der udgør 6 Gange et Aars Tiende, beregnet som i forrige Paragraf ommeldt. Dog maa det samlede aarlige Bidrag fra Statskassen ikke i noget Aar overstige 1,000,000 Kroner med Tillæg af, hvad dertil i foregaaende Aar efter denne Lovs Ikrafttræden maatte være anvendt under 1,000,000 Kroner aarligt. Afløsningsbegæringerne komme i Betragtning i den Orden, hvori de, bilagt med alle fornødne Oplysninger, indkomme til Finansministeriet.

§ 4.

Naar en Tiende er afløst, bortfalde de hidtil paa denne Tiende og det tilsvarende tiendehdende Hartkorn hvilende Skatter og Afgifter til det offentlige. Hvor en Tiende allerede maatte være indløst af samtlige Tiendehdere, bortfalder Skatten ved denne Lovs Ikrafttræden, naar Tiendehderne for Landbrugsministeren have dokumenteret Tiendepligtens Ophør.

§ 5.

Hvor en Kirketiende helt eller overvejende hviler paa Fæstjerd, kan denne Lov ikke bringes i Anvendelse. Hvis Kirketienden, der ønskes afløst, for en mindre Del hviler paa Fæstjerd, kan Afløsning gennemføres efter Reglerne i denne Lov med den Virkning, at Fæsterne derefter yde Tienden efter Kapitelstatst til Godsejeren, medens denne deltager med en tilsvarende Andel i Afløsningen. Dog har Godsejeren i dette Tilfælde Ret til at kræve af Statskassen et tilsvarende 4 pCt.s Laan med Pant i de paagældende Fæstere's Tiende. Naar en Fæster derefter bliver Selvejer eller Arbefæster, har han Ret til at afløse sin Tiende ved Indbetaling til Godsejeren af den derpaa faldende Del af Afløsningssummen — efter Omstændighederne med Fradrag af den tilsvarende Andel i Statskassens Bidrag efter § 3 — hvilket Beløb af Godsejeren betales som Afdrag paa det eventuelt ydede Laan af Statskassen.

Hvor en anden Tiende end en Kirketiende hviler delvis paa Fæstjerd, kunne denne Lovs Regler bringes i Anvendelse paa den Maade, at der ses bort fra den Del af Tienden, der hviler paa Fæstjerd, medens den øvrige Tiende behandles, som om den var en Tiende for sig.